

[Breckmann]

store muligheder for at vise tålmodighed. I det lange løb vil vi alle sammen dø økonomisk. Så sent som i 1992 var det korrigerede skattetryk som sagt kun 44,6 pct. på Færøerne. Siden da er det forhøjet med 10 pct., og det har fjernet den sidste tålmodighed hos færingerne. I mellemtiden er det færøske bruttonationalprodukt også faldet, og det fordobler effekten af et forstærket skattetryk. Et skatteprodukt, der er forøget med 200 mio. kr. på bare ét år, især på grund af renteskattens voldsomme forøgelse, bliver jo fuldstændig uudholdeligt og kan ikke afhjælpes med tålmodighed.

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Jeg ønsker bare at understrege, at i det radikale synspunkt om, at man muligvis burde se på en intensivning af olieeftersøgningen, lå der ikke samtidig en tilkendegivelse af, at jeg mener, Danmark har førstefødselsretten eller ejendomsretten til undergrunden.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes såmænd ikke, det er let at finde noget nyt at sige i denne debat, så det vil jeg heller ikke gøre.

Vi har megen forståelse for den vanskelige situation, som Færøerne og færingerne befinder sig i; men vi må også slå fast, som andre også har gjort, at det er færingerne, der har ansvaret, og at det er et solidarisk ansvar. Det kan ikke hjælpe at beklage sig over, at politikerne løber om hjørner med vælgerne eller noget i den retning; det er den almindelige færinger, der har del i ansvaret, uanset hvem der har skylden for ulykkerne. Man kan ikke løbe fra det ansvar, uanset hvor ubehageligt det er, men det er selvfølgelig ubehageligt med den elendighed, færingerne må gennemgå, og det har vi megen forståelse for. Men det er også færingerne selv, der må finde ud af, hvem der skal betale hvor meget i skat osv.

Det er helt klart svært at finde nye udveje på Færøerne. Det er selvfølgelig glædeligt i sig selv, at man havde overskud på betalingsbalancen i 1993, men det forhold er direkte sammenfaldende med den arbejdsløshed, man har. Vi kender jo selv det samme problem herhjemme, og det er ikke lettere at opfinde nye industrier på Færøerne end i Danmark. Vi må nok konstatere, at det eneste, Færøerne ligger godt

for, er fiskeri og fiskeindustri, og med hensyn til det sidste kan det lade sig gøre at oparbejde flere fisk, end man selv disponerer over. Det er en af de muligheder, der kan udvikles.

Her i Danmark har vi selvfølgelig et moralsk og socialt ansvar for færingerne, som vi ikke kan løbe fra. Det skyldes rigsfællesskabet og de øvrige måder, vi er bundet sammen på, og det er selvfølgelig også det, der kommer til udmøntning i, at færingerne har mulighed for at flytte til Danmark og deltage i udplyndringen af den danske statskasse. Det er selvfølgelig ikke nogen lykkelig situation, men den er ikke let at lukke af for. Derfor skal vi selvfølgelig alle sammen medvirke til at løse problemerne på Færøerne; men det er færingerne, der først og fremmest har ansvaret. Vi er tilhængere af, at regeringen styrer den påvirkning, vi fra dansk side kan udøve, så godt som muligt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Kristeligt Folkepartis ordfører sagde, at Danmark har både et moralsk og et socialt ansvar, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge Kristeligt Folkeparti, som jo er medlem af regeringen, om man ikke har været optaget af, hvordan færingerne får løst situationen, især når man tager det udgangspunkt, at det er færingernes problem, hvor meget de vil opkræve i skat.

Man har et socialt ansvar, så kunne man ikke tænke sig i regeringen at gøre sin indflydelse gældende, så færingerne også opførte sig noget mere socialt, end det har været tilfældet, når de fordelte byrderne? Det er jo en kendsgerning, at det er de færøske pensionister, der har sparet en lillebitte smule penge op, der har betalt gildet. Det er alle de arbejdsløse, som sidder deroppe i store huse, der er sat under administration af sparekasserne, og mange, mange, mange andre socialt udsatte grupper er underlagt en forsorgslov, som man skal kende i virkeligheden for at være klar over, hvor dårlig hjælpen er.

Samtidig med det skal man se på, at der fra politisk side og fra bankernes side ydes gældsrensning til to store firmaer på i alt 350 mio. kr., og så bliver der altså ikke noget til de socialt meget svage grupper. Det kunne Kristeligt Folkeparti måske gøre noget ved, næste gang der skal laves en aftale mellem Danmark og Færøerne.